

QUINZENARI AUTONOMISTA

ANY I.

GRANOLLERS 23 JULIOL DE 1905

NÚM. 12

La redacció no respón dels treballs firmats.

Los originals no 's retornan.

Redacció y Administració

PLASSA PERPINYÀ, 14

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre. 0'75 ptas.
Número solt 0'15 »

Essent nacionalista l' acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots el catalans moguts per las aspiracions del Nacionalisme, qualsevolga que sia llur pensar y sentir en materias religiosas, politicas y socials.—(Declaració de la VII Assamblea de la Unió Catalanista.)

ELS ENEMICHS DEL CATALANISME

Els enemichs del Catalanisme, els que posan trabas y entrebanchs á l' Autonomia del nostre poble, els que ofegan un dia y altre dia el clam angustiós d' una nacionalitat befada y escarnida, son en primer lloch *els politichs forasters mercenaris del poder central*, els politichs hipócritas y vividors que á bandadas emigran del seu país ab el cap ple d' il·lusions y l' estómach buit, que venen á casa nostra á predicar aparentment república, monarquia, socialisme, carlisme, anarquia, que venen á predicar aparentment la deslliuració del obrer, la solució dels importants problemas socials, las doctrinas progresivas, pero que en realitat lo que venen á predicar es la mantenció seva y de sa familia á costa dels ignorants que 'ls escoltan, lo que venen á predicar es en realitat la lluyta de classes, la lluyta dels catalans entre sí, de nosaltres ab nosaltres pera aixís restar y distreurel foras al Catalanisme, pera aixís afiansar més y més el jou ab que 'ns tenen fermats els seus companys de llengua y afeccions.

Després d' aquestos, los que més se distingeixen en fer mal al Catalanisme, son un gran número d' empleats que en forma de *nómina* plou de continuo sobre la nostra ja massa expremuda terra. Aquest aixám de *aspirantes, investigadores, delegados, inspectores, etz., etz.*, que ab la credencial á la butxaca, extesa desde Madrit, es creuhen ja tenir un dret

sobre la vida y l' hisenda dels catalans, aquestos son los que á tot' hora renegan de Catalunya, aquestos son los més terribles enemichs del Catalanisme que com espasa de Damòcles está sempre aguantantse per un trist fil, y á punt de caurer sobre la seva *sacrosanta é intangible* menjadora. Y aixó es lo que 'ls dol, aixó es lo que 'ls fa tenir constantment en la boca el *patriotismo y la unidad de la Patria* que ningú 'ls ataca, aixó es lo que 'ls fa lleusar las expressions calumniosas y despreciativas que á cada pas llensan las sevas bocas famolencas contra 'ls catalanistas. El bocí de pa, el luxo, el vici que volen guanyar y mantenir ab l' esquena dreta, sens suar aquell pa y adquirirlo com fem nosaltres, aixó es lo seu patriotisme; d' aquí venen la seva ira, lo seu odi contra 'l Catalanisme. No n' he sentit cap d' empleat foraster que digui be de Catalunya, no n' he sentit cap d' empleat oficial dels que han nascut *allende el Ebro* que parli be dels nostres compatricis. Tots, enterament tots, los que jo he tingut la benivolencia d' escoltar, després que aquí menjan, com diuhen ells, *la sopa boba*, no han fet altre cosa que enjegan insults y parauladas contra la terra generosa que 'ls manté.

Altres enemichs del Catalanisme son els *catalans traidors*. D' aquestos n' hi ha de diferentas categorias, uns sols son traidors á mitjas, altres son traidors del tot. Uns y altres son sers despreciables, envilit y degenerats que 'ls catalans que

tenim vergonya deuriam escupir al rostret al trovarlos pel carrer. Aquestos catalans descastats, aquestos fills borts de la nostra Patria, s' arrossegan com miserables reptils llepant las plantas dels seus butxins, rastrejan continuament, fan d' espías, y 's prestan á tota mena de baixesas y actes indignes tan sols puguin tenir content á n' el seu *amo*, á n' que demá recompensará los seus denigrans serveys ab una forta vergassada. Son més despreciables que 'ls dos grups avans anomenats, y combaten el Catalanisme ja directa ja indirectament, per la seva perversitat moral ó per la degeneració tuberculosa del seu cervell atrofiat. Aquestos deuhen mereixer de nosaltres el més gran despreci, debém apartárnosen com s' aparta una dona pura y recatada d' una dona embrutida en el fanch del vici. Son sers que empestan, lo seu frech es contagiós com malfaltia congrenosa.

Finalment hi han encare uns altres enemichs del Catalanisme. y aquest grup es lo més nombrós. Son aquestos els *catalans inconscients*. Tots aquells que innocentment escoltan, ab fervor inusitat, la prédica búa d' un politich mercader del Centre que vol ensorrar castells ab una revolució mentida, laboran indirectament pero ab perseverancia contra el Catalanisme, contra la justicia de nostra causa. Tots aquells catalans que, mancats d' il·lustració, faltats d' estudis ó de coneixements, segueixen las inspiracions d' un politich foraster á sou del